

3128/2014

SAJTÓKÖZLEMÉNY

A Dunántúli Napló december 30-iki számában „Rémálommá vált az egyházi esküvő régen várt napja” címmel közölt a Pécsi Egyházmegyét is érintő írást egy, Pécssett meghíúsult egyházi házasságkötésről. Az esettel kapcsolatban a következő tényeket kívánjuk nyilvánosságra hozni.

1. Az esketésre az egyik pécsi templomban került volna sor. A jegyesoktatást egy budapesti plébános atya végezte, az esketésre pedig egy pécsi atyát kértek fel. A jegyespár az esküvő helyéül választott templom igazgatójával személyesen nem vette fel a kapcsolatot.

2. Az esküvővel kapcsolatban a jegyesek a jegyesvizsgálat elvégzéséhez szükséges dokumentumokat csak az esküvő tervezett napján bocsátották a templomigazgató rendelkezésére a vőlegény édesanyja közvetítésével. Ekkor vált világossá, hogy a menyasszony korábbi, polgári házasságkötése miatt a tervezett egyházi házasságkötés az egyházi törvények szerint nem tartható meg mindaddig, míg az illetékes egyházi bíróság a korábbi házasság érvénytelenségét ki nem mondja. A jegyesoktatást végző atya úgy adott ki igazolást, hogy erről a döntő körülményről nem tudott.

3. Az esküvő megtartására ilyen körülmények között sem a Pécsi Egyházmegye, sem az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye nem adott, és nem is adhatott semmiféle engedélyt vagy hozzájárulást. A cikk arra vonatkozó megállapítása, hogy a pár Budapesten „bíborosi engedéllyel” házasodott össze, nem felel meg a valóságnak.

A katolikus egyház a házasságot szentségnek tartja. Ez azt jelenti, hogy amikor egy férfi és egy nő úgy döntenek, hogy a hitvesi szerelemben egész önmagukat és még ismeretlen jövőjüket is feltétel nélkül, visszavonhatatlanul egymásnak adják, és ezt egymásra

nyilvánosan kimondott „igen”-jükkal megerősítik, akkor egységük megjeleníti Krisztus és az Egyház szeretetegységét. A szentségi házasság ezért a szeretet egész életre szóló, felbonthatatlan kötelékét hozza létre férj és feleség között. Ennek az egységnek a vágya a Szentlélek ajándéka.

Nincs okunk kétségbe vonni, hogy ugyanez a tiszta vágy indította szerelmének elmélyítésére azt a jegyespárt, amelyik egyházmegyénkben kívánt szentségi házasságot kötni. Megértjük azt is, hogy egy ilyen helyzetben csalódás és szomorúság lehet úrrá az érintetteken és az ünnepre készülő közösségen. Egyházmegyénk papjai azonban a vonatkozó egyházi törvények alapján éppen a házasság szentségének és méltóságának megóvása érdekében hozták meg döntésüket.

Pécs, 2014. december 30.

Pécsi Egyházmegye

Melléklet

Az Egyházi Törvénykönyv alapján a következőket kell szem előtt tartani a házasságkötéssel kapcsolatban.

Lehetőség szerint a házasságot a házasulandók valamelyikének lakóhelye szerinti plébánián kell megkötni. Ha máshol szeretnének esküdni, ehhez saját plébánosuk engedélyére (elbocsátó) van szükség (CIC 1115. kán.). Mielőtt házasságkötésre kerül sor, be kell bizonyosodnia annak, hogy az érvényes és megengedett házasságkötésnek semmi nem áll útjában (CIC 1066. kán.). A jegyesvizsgálatra a házasságkötés helyének plébánosa vagy megbízottja illetékes, de elvégezheti a házasulandók valamelyikének lakóhely szerinti plébánosa vagy más plébános is, a vizsgálat eredményéről azonban hiteles okiratban mielőbb értesítenie kell az esketés helyének plébánosát.

A házasság lényegi tulajdonságai az egység és a felbonthatatlanság (CIC 1056. kán.), ami az egyházi tanítás és a Törvénykönyv szerint általánosan érvényes, vagyis nem csupán katolikus felek által kötött házasságra vonatkozik. Nem katolikusok esetében a polgári házasságot vélelmezzük érvényesnek. Érvénytelenül kísérli meg a házasságot tehát az, akinek korábbi házassági köteleke fennáll. Még ha az előző házasság – bármely okból – érvénytelen is, vagy a polgári törvények alapján fel van bontva, mindaddig nem szabad másikat kötni, amíg az előző érvénytelensége vagy felbontása törvényesen és biztosan nem igazolt (vö. CIC 1085. kán.). A házasságot jogkedvezmény illeti meg, ennél fogva kétely esetén a házasság érvényessége mellett kell állást foglalni, amíg az ellenkezője be nem bizonyosodik (1060. kán.). Egy házasság érvénytelenségét az illetékes egyházi bíróság tudja megállapítani. Ehhez az érdekelt felek valamelyikének erre irányuló keresetet kell benyújtania az első fokon eljárni illetékes egyházi bírósághoz, majd az első fokú ítéletet követően a másodfokon eljárni illetékes egyházi bíróság vizsgálja az ügyet és hozza meg határozatát.